

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

POPPENDROOMSPEL

Kindertoneel in zes taferelen

door

Sven Christhansson

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2399

PERSONAGES

PIEREKE	- een oude, zeurderige poppenspeler
BROCANTUS	- een voddenvkoper (kan ook een Brocanta zijn)
HARLEKIJNTJE	- de schrandere pop
KATRIENTJE	- de gevoelige pop
TROLLETREES	- de heks = de pestpop
BROMMELBEEN	- de reus = de blufpop
PINKELTJE	- een pientere kabouter
KLAASJE KLAK	- de durvende pop
PIETJE PUK	- de tranerige pop
KNIERTJE KNOL	- de taterende pop

figuratie = vier tot zes dansertjes + een marcherende soldaat

de poppen kunnen zowel door mannen als door dames worden gespeeld
 Pinkeltje spreekt zoveel mogelijk in rijmen
 Klaasje, Pietje en Kniertje zijn kleinere rollen
 voor kleding en schmink zijn fantasie en kleur een noodzaak

DECOR

1 ^{ste} tafereel	: (voor het doek) - met poppenkast
2 ^{de} tafereel	: in de winkel van Brocantus
3 ^{de} tafereel	: (voor het doek) - in het bos
4 ^{de} tafereel	: in de hut van Trolletrees
	pauze
5 ^{de} tafereel	: in de winkel van Brocantus
6 ^{de} tafereel	: (voor het doek) - met poppenkast

met wat durf en eenvoudige middelen is er veel te bereiken
 het suggestieve is belangrijker dan een realistische uitbouw

speelduur : voor de pauze = 1 uur 10 min.
 na de pauze = 40 min.

*E E R S T E B E D R I J F*²

EERSTE TAFEREEL

(Het doek is nog gesloten. Er klinkt een weemoedig melodietje terwijl Piereke opkomt met en plooibare poppenkast. Hij zingt of neuriet het melodietje mee terwijl hij de poppenkast openklapt bij het midden van het voordoek, zodat later ongemerkt de poppen erachter kunnen kruipen.)

PIEREKE : Ja, ja, en zo is ook deze kermis weeral afgelopen. Ho, ho, wat ben ik toch moe. Mijn benen, en ai, mijn rug. Ja, Piereke jong, je wordt oud. Je wordt zo oud en versleten als je oude poppenkast. (Hij bekijkt z'n eigen poppenkast) Waar is toch de tijd dat ik uren aan een stuk kon doorspelen zonder moe te worden. Toen wou iedereen, in elk dorp, op elke kermis, nog de poppenkast van Piereke zien. Soms vochten de mensen bijna om een plaatsje in mijn tent te hebben. En iedereen, maar vooral de kinderen, hielden zo van de avonturen van Harlekijntje en Katrien, van hun grappen en hun deugenietenstreken, maar ook van hun listen en hun geheime plannen tegen Trolletrees, de heks, en Brommelbeen, de reus. (Hij neemt de twee poppen Harlekijntje en Katrientje uit de zak van z'n versleten jas) Ja, ja, deugenieten, jullie hadden altijd de beste rollen in mijn verhaaltjes, en och, jullie speelden soms zo mooi en zo fijn dat men zou gemeend hebben dat jullie allebei levend waren geworden. Daarom houd ik ook zoveel van jullie. Omdat jullie echt waren zoals alle kinderen : deugenieten, maar met een gouden hart. Och, eigenlijk zijn poppen beter dan mensenkinderen. Weten jullie waarom ? Ze worden nooit groot. Hun hartje blijft altijd een poppenhartje zoals Piereke het heeft gegeven. Mensenkinderen worden groot, en dan verliezen ze vaak hun hart. Soms zelfs worden ze slecht en wreed voor elkaar. Jaja vriendjes, zo worden de grote mensen vaak. Maar ook het hart van jullie baasje is veranderd. Mijn hart klopt trager en moeilijker dan vroeger, en wat ben ik oud geworden, erg oud, zonder

het echt te merken. Weten jullie nog hoe ik vroeger op één dag soms vijf, zes nieuwe verhaaltjes kon verzinnen om voor de kinderen te spelen ? Ik speelde die zomaar uit het hoofd, zonder moeite, wel tien maal achtereen als het moest. Maar ja, dat is al erg lang geleden, vrees ik... Nu is alles anders geworden. Ik word nu vlug moe, en mijn stem geraakt versleten. Dat hebben jullie toch al wel gehoord zeker ? Is het niet ? En wie komt er in deze moderne tijd van videos en computers nog kijken en luisteren naar een oude poppenkastspeler met een versleten stem. Maar dat is eigenlijk nog het ergste niet. Neen, neen, het ergste is dat ik geen nieuwe verhaaltjes meer kan verzinnen. Dat is het ergste van allemaal. Ik denk en peins soms hele dagen, maar 't gaat niet meer. Ik vind niets, niets. En dan komen er ook geen kinderen meer kijken natuurlijk. Als ik maar eens opnieuw een mooi verhaal kon bedenken, zo iets helemaal anders, iets dat men nog nooit gespeeld had. (Hij krijgt tranen in de ogen) Iets met veel fantasie en spannende avonturen en... en... Och, wat doet het ertoe ! Waarom nog verder dromen ? Ik kan het toch niet meer. En zeker nu niet nu ik bijna al mijn poppen heb moeten verkopen aan Brocantus, de voddenkoopman in het dorp. Duizend frank heeft hij me daarvoor gegeven. Duizend frank voor de poppen van Piereke, het belangrijkste in z'n leven. Maar jullie heb ik niet verkocht. Neen, dat kon ik niet. Van jullie houd ik nog te veel. En een mens verkoopt tenslotte niet z'n hele leven voor duizend frank. Maar kom vriendjes, genoeg gejammerd. Het is al laat geworden en morgen moeten we weeral verder, naar een volgend dorp, een volgende kermis. Daarom moeten we tijdig gaan slapen, om weer fit te zijn. Jullie slapen hier, in de poppenkast, en Pierke naast jullie op de grond. (Piereke legt de twee poppen in de poppenkast) Slaapwel Harlekijntje, Goeie nacht Katrientje... (Hij geeft ze beiden een nachtzoen en gaat naast de poppenkast op de grond liggen. Het licht dooft langzaam uit terwijl opnieuw het weemoedig melodietje klinkt. Piereke neuriet de melodie mee en zingt zichzelf in slaap.)

Lied van Piereke

Ik weet het, ik ben uit de tijd, maar 'k hou zo van verhalen
Vertel een sprookje en ik speel het mee
Verbeelding dat is speelgoed waar je niet voor moet betalen
En toch hangt iedereen voor de TV.

Maar echte sprookjes, ja daar moet je hard naar zoeken
Die vind je bij mijn weten nog alleen in sprookjesboeken
Zo een fijn verhaal met heel veel fantasie
Ik weet het, ik ben zeker, vind je nooit op CDI

Zet mij maar in een bos waar de kabouters samenkomen
En waar een heks een wrat heeft op haar neus
Waar poppen soms ineens zomaar vanzelf tot leven komen
En bang zijn voor de grote domme reus

Maar echte sprookjes, ja daar moet je hard naar zoeken
Die vind je bij mijn weten nog alleen in sprookjesboeken
Zo een fijn verhaal doet je denken bovendien
Dat heb ik op nintendo of op SEGA nooit gezien

Ach jullie vinden mij misschien toch maar een oude zeurpiet
Die denkt dat alles vroeger beter was
Maar ik ben zeker : zonder sprookjes zie je al die kleur niet
En mis je in het leven een kompas

Maar echte sprookjes, ja daar moet je hard naar zoeken
Die vind je bij mijn weten nog alleen in sprookjesboeken
En met zo'n fijn verhaal beleef je heel wat pret
Ik weet het, ik ben zeker, dat staat niet op Internet...

(Als hij slaapt wordt de melodie iets lichter en vlugger en opgewekter terwijl er licht in de poppenkast aangaat. Tijdens de monoloog van Piereke waren twee

acteurs, onzichtbaar voor het publiek, achter de poppenkast gekropen. Zij spelen nu met de poppen in de poppenkast. Harlekijntje duwt het gordijntje van de poppenkast open.)

HARLEKIJNTJE : Hé, zeg, hebben jullie dat gehoord ? (Als het publiek te luid antwoord) Sst, stil, zo maak je hem terug wakker. Katrien, Katrientje.

KATRIENTJE : (Met slaapogen) Ja Harlekijntje ?

HARLEKIJNTJE : Heb je dat gehoord ?

KATRIENTJE : Wat ?

HARLEKIJNTJE : Wel, wat Piereke daarnet allemaal tegen ons vertelde.

KATRIENTJE : Ja, gehoord wel, maar begrepen heb ik het toch niet helemaal. Jullie wel, kinderen ? Waarom heeft hij eigenlijk geweend ?

HARLEKIJNTJE : Geweend ?

KATRIENTJE : Ja, Harlekijntje. Heb jij die dikke tranen in zijn ogen niet gezien. Ik had zo'n medelijden met hem.

HARLEKIJNTJE : Ja, hij was wel droevig gestemd. Hij had wel veel verdriet.

KATRIENTJE : Waarom eigenlijk, Harlekijntje ?

HARLEKIJNTJE : Omdat hij zich zo alleen voelde, denk ik. Mensen hebben altijd veel verdriet als ze zich verlaten voelen.

KATRIENTJE : Och Harlekijntje, kunnen wij dan niets doen om hem te helpen.

HARLEKIJNTJE : Hem helpen, Katrientje ? Hoe ?

KATRIENTJE : Ik weet het niet... Wat vertelde hij allemaal over de andere poppen ?

HARLEKIJNTJE : Hij heeft ze allemaal moeten verkopen omdat hij niet genoeg geld meer verdiende.

KATRIENTJE : Zijn ze dan allemaal weg ? Voor altijd ?

HARLEKIJNTJE : Ik vrees van wel.

KATRIENTJE : Klaasje Klak ook ?

HARLEKIJNTJE : Ja, die ook.

KATRIENTJE : (Begint te wenen) Oei Oei Oei... Allemaal...

HARLEKIJNTJE : Kom nu, niet huilen, Katrientje, niet huilen. Toe nu, toe... Wij zijn er toch nog.

KATRIENTJE : Ja, maar al de andere poppen...

HARLEKIJNTJE : Kom luister. Weet je wat we gaan doen ? We lopen terug naar het dorp en we halen ze allemaal terug.

KATRIENTJE : (nog snikkend) En Pietje Puk en Kniertje Knol ook ?

HARLEKIJNTJE : Ja, die ook. We halen ze allemaal terug.

KATRIENTJE : Maar, maar weet jij dan waar ze zijn ?

HARLEKIJNTJE : Ik wel !.. Bij Brocantus, de opkoper in het dorp.

KATRIENTJE : Ja, dat heb ik ook gehoord. Maar waar woont die Boomcactus ?

HARLEKIJNTJE : Ha, dat weet ik ook...

KATRIENTJE : Ja ?.. Hoe zo ?

HARLEKIJNTJE : Wel, toen Piereke vanmiddag na de voorstelling in die winkel van die Brocantus stond, heb ik mijn hoofdje stilletjes uit z'n jaszak gewroet en eens flink rondgekeken. Ik weet precies hoe die winkel er uit ziet.

KATRIENTJE : Van binnen ja. Maar weet jij ook in welke straat die winkel ligt ?

HARLEKIJNTJE : Ook dat, want toen hij later op straat stapte heb ik het huis nog eens goed bekeken. Zelfs over honderd jaar zou ik dat nog kunnen terugvinden.

KATRIENTJE : Och Harlekijntje, jij bent toch een slimmerik. Maar... als we dan in die winkel zijn dan weten we toch nog niet waar die Brokkenfantus onze vriendjes heeft verstopt.

HARLEKIJNTJE : Tja, dat zullen we dan nog moeten uitzoeken. Maar waarschijnlijk liggen die ergens in een oude zak, of in een grote, maffe koffer. Mensen sluiten poppen altijd op. Maar dat zullen we dan gauw genoeg weten als we daar zijn.

KATRIENTJE : Ja, vooruit dan Harlekijntje, dan zijn we weg. Komaan. (Katrientje wil uit de poppenkast springen)

HARLEKIJNTJE : (Houdt haar tegen) Stop ! Stop Katrientje ... Wat ga je nu doen ? Wil je soms je armen en benen breken ?

KATRIENTJE : (Kijkt omlaag over de rand van de poppenkast en valt achterover de poppenkast in. De actrice die de rol van Katrientje speelt valt half zichtbaar achter de poppenkast uit. Zij heeft dezelfde kledij als de pop.) Brr... Amai !

HARLEKIJNTJE : (Duikt als pop weg in de poppenkast en komt ook dan achter de poppenkast als acteur met dezelfde kledij tevoorschijn. Hij trekt Katrientje achter de poppenkast uit.) Dat was weer dom hé, Katrientje. Je wilde weer veel te vlug zijn. Je moet altijd eerst nadenken voor je iets doet.

KATRIENTJE : Ja, je hebt gelijk, Harlekijntje. Maar ik was er zo op uit om onze vriendjes te gaan verlossen.

HARLEKIJNTJE : Maar ik ook, Katrientje, ik ook. Maar we moeten altijd voorzichtig blijven. We blijven maar poppen, en die kunnen niet alles.

KATRIENTJE : Dat is waar Harlekijntje. Maar hoe gaan we dan onze vriendjes bevrijden

HARLEKIJNTJE : Dat zullen we nog wel zien.

KATRIENTJE : Zeg, Harlekijntje, en zijn Trolletrees de heks, en Brommelbeen de reus daar ook ?

HARLEKIJNTJE : Dat zal wel. Want die waren er vanmiddag toch nog bij toen we op de kermis speelden.

KATRIENTJE : Oeioeioei, en gaan we die ook verlossen ?

HARLEKIJNTJE : Neen neen, die mogen we volstrekt niet laten ontsnappen, anders zullen we wat beleven als die ook vrij zijn

KATRIENTJE : Neen, zeker niet, want die twee zijn tot alles in staat.

HARLEKIJNTJE : Kom, laten we nu geen tijd meer verliezen. Vooruit.

KATRIENTJE : Zeg Harlekijntje, ken jij de weg naar het dorp.

HARLEKIJNTJE : (terwijl ze van de poppenkast weggaan om de scene te verlaten)
Natuurlijk, kom, langs hier.

KATRIENTJE : Is het ver ? Ik heb een beetje schrik. 't Is daar zo donker.

HARLEKIJNTJE : Als je schrik hebt in het donker dan moet je fluiten, of zingen. Ik ken een liedje.

(Harlekijntje en Katrientje zingen om beurt het liedje over "bang zijn" terwijl ze de zaal ingaan in een volgspot. Ondertussen ruimt Piereke de poppenkast op en verdwijnt achter het doek.)

Lied : Bang zijn

HARLEKIJN : Kinderen zijn jullie bang voor de nacht,
voor spoken, heksen, geesten,
of voor heel grote beesten,
wel zing dan mee, wel zing dan,

er zijn liedjes bij vleet,
als je over iets kan zingen
gaat het beter voor je 't weet.

SAMEN : wie is er bang, bang, bang in het duister,

HARLEKIJN : bang voor elk geluid

SAMEN : bang, bang, bang

HARLEKIJN : luister

KATRIEN : daar is iets, kijk uit

SAMEN : bang, bang, bang in het duister

HARLEKIJN : bang voor elk geluid

KATRIEN : bang, bang bang

HARLEKIJN : (maakt geluid om Katrien te doen schrikken)

KATRIEN : In een groot bos is het donker en koud,
de takken van de bomen
voel ik steeds dichterbij komen,
ik val in een kuil, ik hoor gehuil, ik bibber en ik zweet

HARLEKIJN : Maar als je over iets kan zingen gaat het beter voor je 't weet

SAMEN : Wie is er bang, bang, bang in het duister

HARLEKIJN : bang voor elk geluid

SAMEN : bang, bang, bang

HARLEKIJN : luister,

KATRIEN : daar is iets, kijk uit,

SAMEN : bang, bang, bang in het duister

HARLEKIJN : bang voor elk geluid

KATRIEN : bang, bang, bang

HARLEKIJN : (maakt geluid om Katrien te doen schrikken)

Je ligt in je bed en je hoort gekreun,
het spook komt je bekluren,
en onder de lakens turen,

KATRIEN : een vlek op 't behang dat maakt mij bang, de angst heeft mij weer beet

HARLEKIJN : maar als je over iets kan zingen gaat het beter voor je 't weet

SAMEN : Wie is er bang, bang, bang in het duister

HARLEKIJN : bang voor elk geluid,

SAMEN : bang, bang, bang,

HARLEKIJN : luister,

KATRIEN : daar is iets, kijk uit.

SAMEN : bang, bang, bang in het duister

HARLEKIJN : bang voor elk geluid

KATRIEN : bang, bang, bang

HARLEKIJN : (maakt geluid om Katrien te doen schrikken)

(Het melodietje wordt nog eventjes verder gespeeld terwijl Harlekijntje en Katrientje achteraan de zaal verlaten. Na even duisternis en stilte gaat het doek open en springt het licht aan.)

TWEEDE TAFEREEL

(Als het doek opgaat bevinden wij ons in de winkel van de voddenkoopman, Brocantus. Behalve een winkel deur naar de straat is er ook een doorgang achteraan, eventueel iets hoger gelegen, met een trapje dat verder naar de slaapkamer voert. Er bevindt zich ook een toonbank en rekken met allerlei tweedehands-artikelen die kriskras door elkaar liggen en een rommelige aanblik bieden. Vermits er vooral op een kinderpublik wordt gemikt zullen deze voorwerpen meestal speelgoedartikelen zijn zoals poppen, auto's, treinen, en allerlei zakken en dozen. Alleszins moet er op de toonbank een kasboek liggen en verder staat in een hoek een soldaat-figurant, en op de rekken of schabben staat er een piano of toetsenbord en een muziekdoo, die muziek maakt bij het openen. Het zou leuk zijn moesten er zich nog andere voorwerpen in de winkel bevinden die op een welbepaald ogenblik, als uit zichzelf, zouden bewegen. De koffer, die ergens tegen een wand staat en waaruit de poppen zullen tevoorschijn komen, moet zodanig gemaakt worden dat de spelers onzichtbaar van achter de scene in en uit deze koffer kunnen geraken. Als het licht opgaat is het al nacht en Brocantus staat in de

deuropening, klaar om zijn winkeldeur te sluiten, maar hij vergeet ze wel op slot te doen. Het is een oudere, verstrooide en vieze man of vrouw in versleten, sjofele en kledij.)

BROCANTUS : (zuchtend) Zo, weeral een dag voorbij. Afgelopen met het werk. Brocantus sluit zijn winkel... Eerst nog eens even in mijn boek kijken, en dan naar bed... Mm, mm, verkocht hebben wij niet zoveel maar wij hebben toch flinke zaken gedaan vandaag, en een heleboel dingen gekocht. HO, ho, wat een lange lijst... Waar is mijn bril ?.. Ha, hier. Laat eens kijken. Zo. (zet bril op en leest) O ja, treinen, auto's, schepen, soldaatjes... Soldaten ?..(kijkt rond) Och ja, daar in de hoek staat er nog één. Een pracht van een soldaat. Men zou haast denken dat hij echt is. Wat is er verder nog ? Een toverpiano... Och, waar heb ik dat ding ook weer gezet ? (zoekt even) Wel, morgen vind ik die wel, die loopt niet weg. (leest verder) Vijf poppen... Ah ja, de poppen van Piereke. Ja, dat zijn nog eens mooie dingen. Echte artiesten. Maar artiesten kan men nooit erg betrouwen. Daarom heb ik ze maar vlug in deze koffer gestoken. Men weet toch nooit welke rare kuren zulke poppen durven uithalen. Maar mooi, mooi dat ze zijn... Ik moet ze toch nog eens even bekijken. (gaat naar de koffer, opent deze en neemt een voor een de poppen vast, al dan niet zichtbaar voor het publiek) Ha, hier liggen ze... Klaasje Klak met z'n rode neus, en Kniertje Knol en Pietje Puk, die bleke pannekoek, en Brommelbeen, de reus, en... en ... hé, waar is Trolletrees, de heks ?.. Trolletrees ligt er niet bij... ze is weg... Waar ligt die lelijke heks nu toch ? (begint geeuwend te zoeken in de koffer) Sapper de pillepoppet, waar zit dat scharminkel nu weer ?.. Ik dacht vast en zeker dat ik ze met de andere in de koffer had gestopt. Ach nee, dat is waar ook... Ik had ze ergens anders gelegd. Want die kan je toch nooit vertrouwen. (zoekt nog geeuwend verder in de winkel) Ik had ze op een veilige plaats gelegd omdat ze de andere poppen niet zou kunnen pesten. Maar waar was dat nu ook weer ?.. (geeuwt weer) Och, ik vergeet de laatste tijd ook altijd wat... (weer geeuwend) Enfin, ik ben nu te moe om verder te zoeken... Morgen vind ik die wel. Ik ga slapen. (kijkt op zakuurwerk) 't Is bijna twaalf uur en morgen moet ik vroeg uit bed...

(Brocantus kijkt nog eens rond, doet de lamp uit en slegt de trap op naar zijn slaapkamer. Het blijft een korte tijd geheimzinnig stil terwijl de scene zwak verlicht is en een kerkklok twaalf uur slaat. Bij de twaalfde slag horen we eerst enkele geluiden en zien we schaduwbeelden van dingen die bewegen, tot plots Trolletrees te voorschijn komt en zichtbaar over de scene sluipt. De heks spreekt met een snedige, scherpe, agressieve stem.)

TROLLETREES : Ssst... Eerst even luisteren... (gaat trapje op) Ja, Brocantus slaapt al. ik hoor hem snurken... Slaap maar, oude krakkebol, slaap maar... Hahahaha... Je kon me niet vinden, hé?.. Natuurlijk niet. Je had me opzijgelegd in de hoek, maar ik had me netjes verstopt achter die deur... Trolletrees is vrij ! .. Eindelijk vrij om te doen wat ik wil... Waar zitten Klaasje Klak en z'n vriendjes nu ?... Oh... Eindelijk zal ik eens kunnen afrekenen met die plaaggeesten... Jarenlang hebben ze mij gesard en getreiterd, maar nu Harlekijntje en Katrientje er niet meer bijzijn, zal Trolletrees eens laten zien wie er de echte baas is in de poppenkast... Ik zal ze één voor één levend koken en ze aan mijn best vriend Brommelbeen de reus geven. Die is verzot op zulke malse hapjes... En dan zal hij van danaf mijn beste vriend willen zijn, voor altijd... Wel, waar zitten ze ?.. Wat zei Brocantus ook weer... Hij had ze in een koffer gestopt, hé... (zoekt overal in de winkel) Hé, sst, wat hoor ik daar ?.. Er komt iemand aangelopen... naar hier toe... Ik zal me liever maar even verstoppen.

(Trolletrees verstopt zich tussen de rommel. Het aanlopen komt dichterbij tot de deur opengaat, en Harlekijntje en Katrientje komen binnen.)

KATRIENTJE :(luid) Is het hier, Harlekijntje ?

HARLEKIJNTJE : Ssst... Ja, Katrientje, hier is het.

KATRIENTJE : Wat een geluk dat de deur open was, hé.

HARLEKIJNTJE : Ja... die domme Brocantus is zeker vergeten ze op slot te doen.

Oude mensen worden vaak vergeetachtig.

KATRIENTJE : Gelukkig voor ons. Hoe hadden we anders binnengeraakt ?

HARLEKIJNTJE : Och dan hadden we wel door het venster gekropen. Daar hadden we wel iets op gevonden.

KATRIENTJE : Kan je er dan ook iets op vinden om hier wat meer licht te maken. Het is hier zo donker. Nog erger dan buiten. En je weet...

HARLEKIJNTJE : Jaja, zing jij dan nog maar eens dat liedje. Maar heel stil, hé, anders maak je Brocantus wakker. Ik zoek ondertussen wel hoe ik licht kan maken.

(Katrientje zingt zeer stil, eventueel met het publiek, het liedje over bang zijn. Ondertussen maakt Harlekijntje licht.)

KATRIENTJE : (rondkijkend) Waw... zoveel speelgoed... en zo mooi allemaal...

HARLEKIJNTJE : Voorzichtig, Katrientje. Niets aanraken.

KATRIENTJE : Waarom niet, Harlekijntje ?

HARLEKIJNTJE : Dat weet je toch wel... Het is na middernacht, en dan is alle speelgoed betoverd.

KATRIENTJE : Och ja, dat is waar ook... Ik zal zeer voorzichtig zijn, Harlekijntje. (ze zoeken en tijdje tussen al de rommel en het speelgoed) Harlekijntje, kijk hier eens wat een prachtige soldaat... 't Is net een echte... Oei...

(Katrientje heeft de soldaat aangeraakt en deze stapt nu rond op de maat van een marsmuziekje. Katrientje vlucht in de armen van Harlekijntje. Als de muziek klagend stilvalt staat ook de soldaat stil.)

HARLEKIJNTJE : Katrientje, Katrientje toch... Ik heb je nog zo gezegd om voorzichtig te zijn. Met al dat lawaai maken we Brocantus wakker.

KATRIENTJE : (vlug tot bij de trap) Ik hoor toch nog niets, Harlekijntje.

HARLEKIJNTJE : Gelukkig... Blijf liever hier bij mij, dan zullen we samen zoeken. Laat eens kijken, hier misschien, in die doos ? (opent de muziekdoos, die begint te spelen)

KATRIENTJE : Oeioeioei... wat is dat nu weer ?

HARLEKIJNTJE : Och niets, een muziekdoos... Ziezo, 't is alweer afgelopen. (sluit de muziekdoos) Waar gaan we nu kijken ?

(Naargelang het speelgoed waarover men beschikt kunnen hier nog andere verrassingen worden bijgevoegd)

KATRIENTJE : Kijk daar eens, Harlekijntje, wat zou er in die grote koffer zitten ?

HARLEKIJNTJE : Voorzichtig Katrientje... Laat mij eerst maar eens even zien. (ze onderzoekt de koffer) Ja, daar zou wel wat kunnen inzitten. Even kijken of ze niet op slot is. Hier eventjes duwen... Ja, die kan open.

KATRIENTJE : (trekt Harlekijntje weg van de koffer) Wacht, wacht... Ik ben bang... Er zit misschien een spook in.

HARLEKIJNTJE : Ach kom, Katrientje. Spoken bestaan niet. Dat weet je toch...

KATRIENTJE : Ja, weten doe ik het wel, maar ik kan het zo slecht geloven. Daar zie... Oeioeioei... zie je wel... een spook...

(De koffer gaat langzaam open en het hoofd van Klaasje Klak komt te voorschijn. Katrientje vlucht met veel gestommel naar de andere kant.)

KLAASJE : Dag Harlekijntje, hello Katrien...

HARLEKIJNTJE en KATRIENTJE : Dag, ah dag Klaas...

KLAASJE : Voorzichtig, doe het deksel niet te ver open, anders klimt Brommelbeen er ook uit.

KATRIENTJE : Zitten Pietje Puk en Kniertje Knol ook in de koffer ?

KLAASJE : Natuurlijk zitten die er ook in. Hé, Pietje, Kniertje, kom eens kijken. Raad eens wie hier is.

(gestommel in de koffer)

KNIERTJE : Toch Trolletrees niet, zeker, want daar moeten we niks van hebben. We zijn blij genoeg dat die niet bij ons zat...

KLAASJE : (terwijl hij uit de koffer kruipt) Neen, neen, kom er maar vlug uit, dan kan je het zelf zien. Maar opgepast voor Brommelbeen, die zit daar ergens

achteraan in die donkere hoek. (omhelst Harlekijntje en Katrientje terwijl ook Kniertje uit de koffer kruipt en hen omhelst.)

KNIERTJE : Waw, Harlekijntje en Katrientje... Wat een verrassing... Wat hebben wij jullie gemist, zeg... Wij zaten daar maar opgesloten in die maffe koffer, en we konden daar bijna niets zien... En die dikke Brommelbeen zat er ook bij en die deed de ganse tijd niets anders dan zagen en reclameren... en...

PIETJE : Hé, hé, Kniertje, Klaas, Brommelbeen houdt mijn been vast. Hij trekt mij terug. (Klaasje en Kniertje trekken aan zijn armen . roepend) Help... help...

HARLEKIJNTJE : Niet zo luid, Pietje...

PIETJE : Ja, maar hij trekt mijn benen bijna uit mijn lijf.

KNIERTJE : Hoe durft die toch, h,... Die grote dikke ambetanterik... (Kniertje en Klaasje proberen Pietje uit de koffer te trekken.) We kunnen hem niet loskrijgen. Wij zijn maar zwakke poppen. Help dan toch eens Katrien.

HARLEKIJNTJE : Wacht even... (loopt naar de soldaat, neemt geweer en schiet in de koffer)

BROMMELBEEN : (in de koffer) Ai... Ai... Oeioeioei... Vlak op mijn neus... Oh, mijn arm reuzenneusje... Oh...oh...

KATRIENTJE : Dat zal je leren, lompe dikzak...

(Pietje springt uit de koffer en het deksel valt terug toe, waarna we nog verder gebrul van Brommelbeen horen)

PIETJE : (omhelst Harlekijntje en Katrientje met tranen) Bravo, Harlekijntje. Dat was flink gemikt. Recht op zijn neus. Dat zal hem leren aan mijn poppenbeentjes te trekken.

KLAASJE : (krijgt het geweer om dit bij de soldaat te plaatsen) Waw !.. Wat een geweer !.. (schiet ermee in de lucht, er valt een speelgoedaap naar beneden)

HARLEKIJNTJE : Domme kluppel, zo maak je Brocantus wakker. Geef hier. (plaatst het geweer terug bij de soldaat terwijl Katrientje en Kniertje bij de trap gaan luisteren)

KNIERTJE : We horen toch niets, hé, Katrientje.

KATRIENTJE : Alleen gesnurk...

KNIERTJE : Ja, grotmensengesnurk.Die slaapt dus gelijk een varken. Dan kunnen wij zingen en springen en dansen zo luid als we willen, die wordt dan toch niet wakker.

PIETJE : (heeft intussen de toverpiano ontdekt) Hé, zeg, kijk eens hier... Wat is dat voor iets ?.. Precies een piano, zo'n oude versleten tingeltangel piano...

HARLEKIJNTJE : Niet aanraken Pietje. Ze is misschien betoverd.. Niet...

(Pietje heeft toch een toets aangeraakt. De piano speelt. Het licht wordt sprookjesachtig met spots die aan- en uitgaan en plots begint alle speelgoed te bewegen : auto's en treinen die rondrijden, poppen die bewegen of spreken enz., hoe meer misterie hoe beter. Ook de soldaat stapt rond en er wordt een dansje opgevoerd door figurantenpoppen. De poppen proberen eerst alles tot staan te brengen, maar kruipen dan maar links en rechts weg om het dansje aan te zien. Het dansje eindigt met de brutale verschijning van Trolletrees. Terwijl de dansertjes wegvluchten in alle richtingen drijft de heks de andere poppen samen in het midden.)

TROLLETREES:Haha!... Weg, weg !!! Dat hadden jullien niet gedacht, hé ! ... Ja, ja, kijk maar eens goed. Ik ben het, Trolletrees, jullie beste vriendinnetje... Hahaha... Eindelijk heb ik jullie allemaal ineens. Gedaan met dat baasspelen in de poppenkast. Gedaan met dat geflirt met Piereke, en met jullie komplot van allemaal samen tegen mij alleen. Weet je wat er nu gaat gebeuren ? Uit is het... Uit met al jullie dwaze streken. Ik ga jullie allemaal braden en bakken als sat,kes, en Brommelbeen mag jullie ribbetjes afpeuzelen... Ahahaha... Een grote barbecue maak ik ervan... Dat is een verrassing, hé,... Hier nu deugenieten, hier... Trolletrees is baas vannacht !... (ze danst rond het bijeengedreven groepje terwijl de poppen luidop beginnen te jammeren) Zwijg... zwijgen allemaal, scharminkels, anders wordt Brocantus wakker... Weet je wat ik nu eerst ga doen ? Ik ga jullie binden met deze onzichtbare elastieken koord. dat vind ik altijd zo vreselijk plezierig voor die elastiek... Ahahaha... (ze bindt de poppen bij elkaar maar Harlekijntje wipt naar de deur en ontsnapt) Sakker de sakker de sakker. Die loopt weg. Hola, vriendjes. Hier